

”Vår verksamhet ska inte lämna några spår”

I och med att det nya industriområdet tagits i drift påbörjas nedmontering och efterbehandling av det gamla.

ETT BESLUT om stängning av det gamla anrikningsverket i Garpenberg väntas under hösten och inom kort ska efterbehandlingen av området ta fart. En plan för efterbehandling finns redan för det nya området och sandmagasinet som kommer att vara i drift i många år till.

– Tanken med efterbehandling är att vi ska sätta så litet avtryck i miljön som möjligt, så att man i framtiden inte kan se spår av industrin. Planeringen för att stänga en gruva tar fart redan när man planerar att bygga den och är omfattande, berättar Malin Söderman, personal- och miljöchef i Garpenberg.

I DET GAMLA industriområdet i Garpenberg har det funnits känd gruvbrytning sedan 1200-talet, vilket är en utmaning som heter duga.

– Vi har bara detaljkunskap om det vi

själva genomfört från 1957 och framåt, men kommer noggrant undersöka vad som finns i marken och efterbehandla på lämpligaste sätt. Visst kan det tänkas att vi stöter på överraskningar, men Boliden har väldigt stor erfarenhet av och kompetens om efterbehandling. Det kan dock ta lite längre tid beroende på vad vi hittar. Området ligger också intill historiska kulturlämningar, så det kräver försiktighet och en god dialog med länsstyrelsen kring både miljö och historiska kulturlämningar, säger Malin.

Efterbehandling sker alltid i steg och i Garpenberg beräknas det ta cirka sex år. Första steget är att montera ner den gamla anläggningen. Efter det görs grundliga undersökningar av marken. När man fått detaljkunskap om vad som finns där, planeras tillvägagångssättet noggrant. Därefter genomförs efterbe-

handlingsåtgärder i cirka två år och till sist följer år av kontinuerliga kontroller.

– De vanligaste metoderna är att man gräver bort, kapslar in eller täcker över metallhaltigt material och föroreningar. När det gäller sandmagasinet, där restprodukter från anrikningen förvaras, gäller det att inte innehållet utsätts för syre som kan orsaka urlakning av metaller från sanden. Det är främst två metoder vi idag har att ta ställning till, det ena är att höja vattennivån så allt täcks av vatten, eller täcka över det med exempelvis morän. Därefter toppas ytskiktet med ytterligare ett skyddsskikt. Miljömässigt ska vi ha minimal påverkan. Området kommer för alltid att vara märkt av den historiska gruvbrytningen, men Bolidens verksamhet ska inte lämna några spår, säger Malin.

TEXT: MONIKA NILSSON